

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA:

Espanya, trimestre. 6 rs.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 "
Estranger. 18 "

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

Política de Fransa.—D. Juan Tenorio, á la francesa.

D. JUAN. ¡Eh, alzad!
ESTÁTUA. No pienses, no
que se levanten D. Juan,
porque en sí no volverán
hasta que me ausente yo.

Ó DIMITIR Ó SOMÈTRE'S.

Ja 'u veuen, lectors estimats, ¿era ó no era fundada l'esperansa que vaig manifestarlos en l'últim número de LA CAMPANA? ¿Era ó no era segur lo triunfo dels republicans francesos?

No 's creguin: hi ha coses que no tè cap mèrit endavinarlas. Dos y dos son quatre, es una regla de sumar la més senzilla. Donchs preveure l'immens triunfo dels republicans francesos era una cosa tan senzilla com la suma de dos y dos.

Sino que s'ha sumat, y de las urnas han sortit, á pesar de tots los pesars y vencent totas las violencias 3.265.240 republicans, per 1.842.393 monárquichs en los seus tres colors de bonapartistas, legitimistas y orleanistas.

Total: dos republicans per cada monárquich.

¡Pobres reaccionaris! Al últim hi ha prou republicans per agafársese'n un á cada brás; y agafats aixís que probin, á veure si encare 's bellugan!

La batalla ha sigut empenyadísima; tant ruda com grandiosa es la victoria.

En ella hi han près part 4.107.633 combatents, y no s'ha derramat una sola gota de sanch. S'ha decidit la sort de una de las nacions més importants de Europa, y no hi ha hagut la més petita desgracia.

Que digan després, aquests partidaris del vot restringit, aquests amichs de negar la cédula als electors vius y de donarla als morts y als empleats no més, que digan si hi ha al mon res més grandios, res més sublime que aquets procediments de l'idea democrática.

Los resultats de la victoria dels republicans francesos son incalculables. S'ha pogut preveure 'l triunfo; los resultats d'aquest triunfo, no.

Consta pel moment que l'idea republicana está arrelada en la conciencia del poble francés, sense distinció de clases ni d'edat.

Consta que ha sigut inútil tot quant s'ha fet per part del poder á ff de desarrelarla.

Ni la coacció, ni la calumnia, ni las persecucions; ni las promesas, ni las amenassas han pogut eclipsar lo sol de la veritat ni impedir que 'l país manifestés los seus desitjos que han passat ja á la categoria de exigencias ineludibles.

Davant del vot del país s'han d'inclinar tots los caps, han de callar totas las bocas. Fransa es la reina de Fransa.

No hi ha més.

Lo dia 16 de maig, lo mariscal Mac-Mahon va disoldre l'Asamblea, valentse de una lley constitucional. Los republicans callaren, respectant-li aquest dret.

Al procedir de una semblant manera alega que la majoria de la Assamblea no representava las aspiracions del país y recorda que la major part dels diputats s'habian amparat del seu nom pera ferse elegir més facilment.

La Fransa ha sigut consultada: durant quatre mesos se l'hi ha estat mastegant á totas horas la mateixa: lo mariscal l'hi ha estat mendicant l'apoyo pels seus candidats escullits; y 'ls candidats del mariscal han suferit la derrota mes vergonyosa.

¿Qué farà 'l Mariscal?

No tè mes remey; lo que l'hi digué en Gambetta, ab aquella previsió que li ha valgut duas causas criminals:

O dimitir ó sometre's. O anarse'n, ó respectar ab tota lealtat la voluntat soberana del país, tant eloquentment expressada.

O herrar ó quitar el banco, com diuen los castellans.

Hi ha una lley que l'hi assegura 'l poder fins al any 1880; es vritat.

Pero hi ha un'altra lley en lo fondo de la conciencia humana mes poderosa que totas las

lleys escritas, y es la lley de la dignitat y del honor.

Quant un home ha baixat com ell, desde 'l siti elevat que ocupava, fins á la arena del combat, confonentse entre 'ls combatents; quant sent *jefe de un estat* y per consegüent superior á las lutas dels bandos, voluntariamente s'ha atribuït lo càrrech perillós de *jefe de un partit*; donada la derrota dels seus, ja sab lo que l'hi toca.

¿Se 'n anirà? Sembla que no.

¡Enhorabona! Que continúhi. Los republicans avants que tot son partidaris de las lleys escritas; las lleys de la conciencia cada hú déu cumplirlas per sí mateix, sense necessitat del auxili dels altres.

Que acabi 'l seu septenat; que continúhi fins al any 1880, si continuar l'hi agrada; pero que no olvidi lo que 'l país desitja, necessita, exigeix y vol que 's compleixi.

En una paraula: ja que no dimiteix, no té més remey que sometre's.

La espasa ó la paret.

¿Tindrà encara la petulancia de resistir?

Recordi en tot cas que á Sedan los prussians que van rendir-lo no eran dos cents mil; y no olvidi que 'ls electors republicans francesos passan de tres milions.

¿Quí tè prou pit per fels 'hi cara?

A probarho.

Quan intenti ferho, si may es prou insensat per intentarho, es tant segura la seva ruina com dos y dos son quatre.

Un país que no s'ha deixat enganyar, ni s'ha deixat vencer, molt menos se deixarà insultar. S'atropella la rahó de un home, quan los altres homes s'ho miran ab indiferencia; la rahó de un poble interessat en conservar lo ceptre de la seva soberanía, no pot atropellarse!

Avants de las elecciones davam lo crit de confiansa.

Després de las elecciones tenim encare més motiu per darlo.

¡Confiansa! La democracia francesa ha passat per una proba terrible. Durant aquesta proba, ha permanescut pura, digna, serena y admirable; després de la proba s'ha alsat vencedora, prepotent, més forta que may.

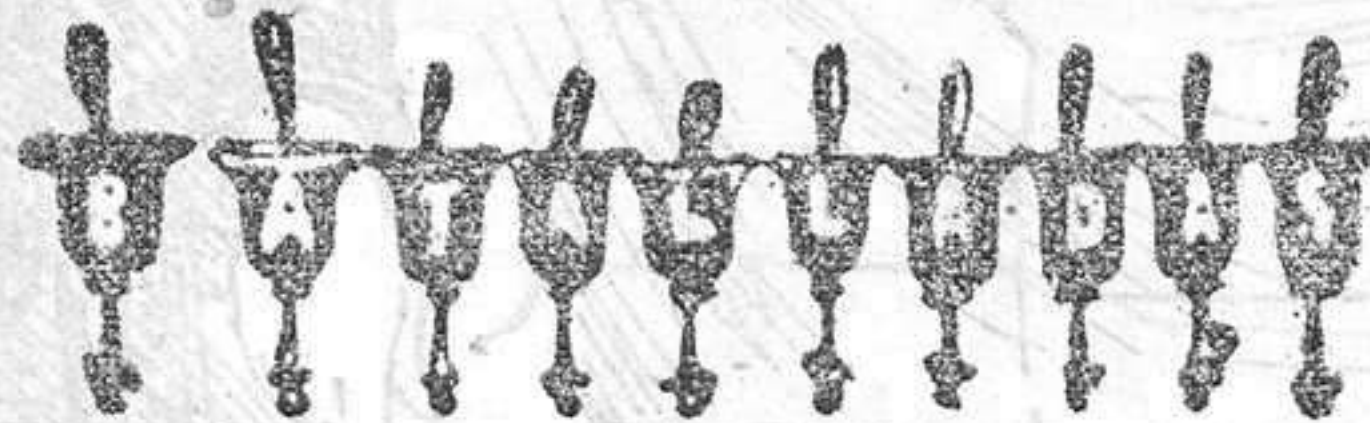
Las darrerías del sigle passat van presenciar lo naixement de la idea democrática; tal vegada estiga reservada á las darrerías del present la solidificació definitiva d'aquesta idea.

L'any 77 es la continuació del any 93.

Ab la sola diferencia que la llum del any 93 era la de la pólvora, y la llum del any 77 es la del sol, d'aquest astre que brilla sempre ab la mateixa forsa, donant á través dels sigles vida á la terra y alegría al home.

Es que l'idea s'ha fet gran.

P. K.

La bolsa ha acullit lo triunfo dels republicans francesos ab un'alsa molt considerable.

A Espanya, ahont dominan altres vents la bolsa está baixa y sempre baixa.

Esclamém ab lo diari de 'n Brusí:

«La bolsa, aquest termómetro de l'opinió pública, etc., etc., etc.»

Al enterro del nostre infortunat amich Llaberia vá assistirhi un numerós concurs de literats, periodistas, actors y altres personas importants admiradoras de son talent.

Un detall: alegant que havia mort sense sacraments, lo rector de Sant Pau vá negarse á facultar que l'enterressin en terra cristiana.

Una observació: l'única propietat que tenia 'l nostre inolvidable amich Llaberia, era 'l nin-

xo de la seva familia, á pesar de lo qual no pogué 'l seu cos utilisarse'n.

Senyors conservadors y senyor rector de Sant Pau: ¿Saben quin nom mereix la persona qu'atenta á la propietat agena? No sé si las lleys eclesiásticas ne parlan, lo que si asseguro es que 'n parlan totas las lleys civils del mon, y la conciencia de tots los homes, católichs ó no católichs.

Interinament los restos de 'n Llaberia foren enterrats en lo cementiri dels impenitents, lloch tant immundo com la decantada caritat cristiana de que tant blasonan certs homes, capassos de portar los seus odís fins més enllá del sepulcre.

Los numerosos amichs que deixa en Llaberia, sabrán de tots modos cumplir ab son deber y honrar degudament la memoria del distingit y malaguanyat escriptor.

Mentrestant lo públich, que judici.

Paris ha emitit 286,993 votos republicans per 88.842 monárquichs.

De la ciutat de Paris ne diuen y ab justicia lo cervell del mon.

Si 'l cervell es l'órgano ahont resideix lo pensament, vagin calculant lo mon com pensa.

Varios dinars s'han celebrat á Barcelona en celebració del triunfo conseguit pels republicans francesos.

En tots ells, aixís los espanyols com los nostres vehins van menjar de gust, com may ho haguessen fet.

¡Qué volen ferhi! ¡Ab un cuixí tant bò, per forsa tè d'asentars'hi bè!

¡Quinas sessions las del Ajuntament de Barcelona!

Misteriosas questions de consums, carros qu'entran sense pagar drets acompanyats per empleats de la casa, destituhits altrás vegadas per vicis d'immoralitat; arcaldes que negan los datos de las oficinas als concejals y 'ls ingresos de consums als diaris; proposicions contra aquestos arcaldes; càrrechs contra 'ls regidors que las presentan, banderas de llum.... y al cap de vall res més que fosca.

Diuen que á las caixas no hi ha un clau.

¿Es vritat?

Donchs jo proposo una economia urgent, immediata; la substitució en tots los actes públichs, de la banda municipal, per las trampas.

S'han paralisat las obras del Parque.

¿Y 'ls fondos del empréstit que vá contractarse? ¿Y 'l valor dels solars que s'han venut? Sr. Faura consti una cosa.

Consti que 'n Girona y fins lo marqués de Ciutadilla ho feyan anar millor que vosté.

Are que vè l'hivern, l'hi farem un monument de néu, á veure si també 's fon.

En Iznatorafe (Jaen), dos capellans y l'arcalde van apoderarse violentament de una criatura acabada de neixe, de un matrimoni protestant, y van batejarla pèl rito católich.

Un dupte se m'ocorre, y es veure lo que farà 'l govern d'aquest arcalde y aquest parell de capellans.

¿Qué 'u farà? ¿Bisbes ó presidaris?....

Paraulas de un periólich neo:

«Los seminaris son lo plantell de ahont surten los héroes del sigle XIX.»

Efectivament, dels seminaris han sortit lo bisbe Caixal, lo rector de Flix, lo pare Barrios y demés heróichs pelegrins pacífichs y revoltosos.

S'han reunit los moderats histórichs en casa del célebre conde de Chéste, futur conde de Chiste.

Van parlar de política, van pendre té y al últim perque hi hagués de tot vá acabar la reunió ab una disidencia entre ells.

Un consell als pobres moderats histórichs:

Quan tornin á reunir-se, no prenguin tè: prenguin cama-milla ó las tres flors cordials.

Han sigut posats en llibertat los misteriosos conspiradors dels dos cohets, ó sigan los infelissos sorpresos al últim pis del carrer de la Fresa de Madrid.

En cambi no han ressucitat al mort que vá haberhi.

Ni han posat bossal a la premsa ministerial, que demanava per ells un cástich terrible é im- placable.

Lo concejal Sr. Comas dias endarrera vá cantarlas molt claras al Ajuntament y en especial al arcalde Sr. Faura.

Y diuhen que l' Ajuntament está buscant los medis d' incapacitarlo.

No faltava més, sino que després de suspender las obras del Parque, suprimeixin als concejals que 'ls fan nosa.

¡Ojo concejals, que 'l públich vol las cosas claras y ab tots los seus punts y comas!

S' ha averiguat que 'ls dias de las firas y festas de la Mercé á pesar dels forasters, al matedero casi vá recaudarse tant com los anys en que no hi havia festas; y en los demás rams de consums molt menos.

Sempre m' ho vaig creure, que apesar de la molta llum de la Rambla, quedaríam á las foscas.

Paraulas del mariscal Mac-Mahon en lo seu últim manifest:

«A las urnas, electors; ja la calumnia no pot alterar la veritat; la constitució republicana no perilla. Votéu pèls candidats que 'us recomano.»

Paraulas de un candidat recomanat pèl mariscal:

«En aquesta patriótica comarca, de la república y 'ls republicans ne farém una truita que ni 'ls gossos ne voldrán menjar.»

Paraulas del país:

«No 'm fams beco, no 'ls vull en truyta, que 'ls vull ferrats.»

Lo marqués de Cabra ha sigut nombrat embaixador de Lisboa.

Ja n' havia sigut d' altrás capitals.

Donchs modificació d' un refran al canto:

«La CABRA siempre tira á la embajada.»

Lo dilluns vá succehir una desgracia á Sant Jaume.

Va rompre 's la corda que sostenia una aranya penjada al sostre y l' aranya vá caure sobre 'l cap de dos senyoras.

Un periódich local fá cárrechs als capellans de Sant Jaume per aquesta falta de cuidado.

Vaja, ja que no surt ningú á defensarlos, jo 's defenso.

¿Que vol lo periódich que 'ls fá cárrechs? Suscripcions.

¿Que necessari an los capellans? Enterros y funerals.

Amigo cada hú del seu ofici.

Paraulas de un republicá francés:

«Home disciplinat val per dos.»

Proba del escrutini:

Per cada monárquich dos republicans. Efectivamente, home disciplinat val per dos.

Lo dilluns próxim s' estrenará en lo teatro Remea lo drama castellá titolat *Un lance de Calderon*, original del aplaudit poeta Don Seraff Pitarra. Ne tenim molt bonas noticias.

LA LLIBERTAT.

¡Viva!

Fa molt temps que sento á dir que gosém de llibertat, y are 'm vull entretenir á veure si aixó es vritat.

Travallant l' honorat obrer podría guanyarse 'l pa; avuy que 's tanca 'l taller l' obrer ha de dejuná; y si está desesperat perque 's paran los travalls, no t' cap mes llibertat que passá 'l temps... fent badalls.

A totas las opinions iguals drets hi ha concedits; mes... s' han de fer distincions, pues hi ha parlits... y partits. Sou admesos, si dihéu que 'l govern no fa res mal; mes ay, si acás l' ataquéu, sou un portit il legal.

Hi ha tanta seguretat

en eix temps conservadó, que. quan per casualitat vos fican á la presó, si no 'us diuhen desseguit perque 'us tancan. no duptéu qu' estéu ben llest y servit, perque ja may ho sabréu. Y després, al cap d' un any, quan 'us donguin llibertat, dirán:—Dispenséu, company; es que 'ns hem equivocat.

La constitució estableix lo sufragi universal; tot hom. d' aixó s' infereix, gosa dret electoral; mes perque siga perfet, si paguéu contribució podéu usar d' aquet dret, pero si no 'n paguéu... no.

La premsa pot discutir tota classe de qüestions... si 's veu ab cor per sufrir las multas y suspensions; pues si punts que fassin mal un diari atrevit toca, prompte vé 'l senyor fiscal y... ¡paf!... l' hi tapa la boca.

Y en fi, tant gran llibertat avuy dia disfrutém, que 'l govern may ha mirat si menjém ó no menjém.

Mil vegadas nos ha dit: —Poble! ¿que més vols? ¡demana!

¡Fins... fins nos ha concedit lo dret de mori 'ns de gana!

Tenim llibertat molt lata, tenim mil contribucions; ¡callém y... paguéu qu' es gata, y 'l demás... tot son rahons! Y mentres tant que 'l govern menja y apura las copas, lo poble viu á l' infern, y qui te pá sech... fa sopas.

Aquesta es la llibertat que 'ns han arreglat ab manya: ¡aixó es lo que 'ns han portat los... salvadors de la Espanya!

C. GUMA.

Fetas totas las elecciones en los colegis en que hi ha hagut empat, la cámara francesa tindrà 345 diputats republicans y no més que 177 monárquichs.

Los ministros, poch moments avants de la lutxa deyan:

—Tenim assegurada la majoría. Lo qu' es que si no parteixen cada diputat monárquich en dos, no veig jo la manera.

Al *Buen Retiro* s' ha obert un saló de patinar. ¡Ah, tontos!

Si coneguessin los seus interessos los senyors del Skating Rink se deixarian de patins y 's farien periodistas.

Caminant sobre 'l decret d' imprenta, ja veurían quinas relliscadas!

La vigilia de las elecciones, encare 'l Mariscal Mac-Mahon vá donar un nou manifest. De modo que alló no s' ha perdut per falta de manifestos, sino per falta de electors.

L' Ajuntament ha pujat desde una pesseta fins á sis lo dret d' introducció de una carreta da de llenya.

Jo ja 'u veig, pobre Ajuntament, mereix tanta llenya, que haurá dit:

—Ja que aixís com aixís tenen de därmela, que la paguin cara.

Tots los neos de Fransa han estat fent rogativas pèl triunfo dels reaccionaris.

Y ha vingut lo triunfo dels republicans á rompre 'ls aquestas oracions.

No hi ha remey, ja pot bramar lo reaccionari tant com vulga, que 'ls brams d' ase no pujan al cel.

En vista del gran moviment electoral de Fransa y de l' inmensa agitació que reinava, un amich mèu fabricant de frasses ne vá treure una de molt oportuna.

«Una elecció tant magna, vá dir, es lo mateix que una medicina; ¡avants de servirse 'n, té d' agitarse!»

Una broma francesa.

Un marqués que 's presentava candidat vá tenir l' humorada de enviar una targeta de visita á cada elector, ab lo doble objecte de que admiressin las sevas armas y 's recordessin de votarlo.

Venen las elecciones y 'l marqués no treu més que sis vots, los dels seus lacayos.

—Es estrany, exclama com atontat; y aixó que no vá quedarse un sol elector sense targeta.

—Precisament per xó, l' hi observá 'l seu majordom: jo crech que al rebre la targeta varen creure's que 's despedia d' ells, es á dir que retirava la seva candidatura.

En Sagasta ha arribat á Madrid, y 'ls seus amichs han tingut lo gust de abraçar-lo.

Que per are es l' únich gust que 's poden permetre.

No sé, aquestas abraçadas me fan l' efecte de las olivetas en un bon ápat.

No alimentan ni engreixan, pero entretenen la boca.

Sino que ay! los pobres constitucionals fá temps que no menjan res més que olivas.

Lo dia de las elecciones vá ser en Fransa un dia seré, espléndit.

Segons los datos, no vá ploure en cap comarca de la nació.

Y á pesar de que lluhia 'l sol, los pobres conservadors acabat l' escrutini, anavan pel mon com los aucells mullats.

Los neos feyan rogativas per obtenir un miracle.

Ja 'l tenen.

Sembla que s' han donat las órdenes convenients, ó inconvenients, perque 's tornin á las monjas los terrenos del convent de Jerusalem.

Jerusalem, Jerusalem: com més anem menos valem.

—A falta de convent, haurá dit qui dirigeix aquest tinglado, vingá 'l terreno.

D' aixó se 'n diu coneix 'l terreno que 's trepitja.

D' alló dels consums encare no n' han pogut treurer l' agua clara.

Y aixó que l' agua, si no anem errats, encara no paga drets.

Asseguran malas llenguas que durant las firas y festas Barcelona no vá consumir, segons los datos oficials, lo que li corresponia.

No ho estranyém: ja molt avants de las festas la pobre Barcelona estava més que consumida.

Lo nostre Ajuntament, compost de pares de la patria; de aquells pares tan graves, acostumats á seurer en butaca y á fumar un puro després d' haber dinat; lo nostre ajuntament, conservador per excelencia, encara no s' ha tirat los banchs pè 'l cap.

L' únich que poden aventurar es que tant lo senyor Faura com la Comissió de Consums, ab tot y ser conservadors, no poden sentir parlar d' *Iglesias*.

—Cantin papers y mentin barbas,—deya 'l senyor Prats y Rodés l' altre dia en plena sessió y com contestant als cárrechs que 'l públich dirigeix als de la Comissió de Consums.

Pero 'l cas es que ni 'ls papers afinan, si es que cantan, ni las barbas semblan mentir.

Y eloqüent á proba de refrans deya 'l mateix senyor Prats y Rodés:

—Qui fa 'l que pot no está obligat á més! Ja 's veu que 'l senyor Prats está que no pot dir faba.

¡Qui fa 'l que pot no está obligat á més! Está bé.

¿Y qui no fa 'l que déu, á que está obligat?

Cantin lleys y mentin barbas, senyor Prats y Rodés.

Nota: d' aquell saló historich encara 'n diuhen lo saló de...cent.

Llegeixo en un telégrama: «Los radicals de Madrid y provincias anirán a la lutxa electoral en cas de que se 'ls concedeixi la llibertat de acció.»

«Llibertat? ¡Vaja senyors radicals, no digan tonterías!

En Cánovas es pitjor que aquell om que dona peras sense haberne de donar.

En Cánovas, sense ser castanyer, primer que llibertat darà castanyas.

Paraulas del Figaro, periódich conservador, dedicat a la gent del can-can:

«Electors, deya avants de las elecciones, meditéuho bé, dintre de l' actual estat de cosas no hi ha manera de derribar al mariscal. Digan los revolucionaris lo que vulgan, ell no dimittirá; siga cualso vulga la cámara nombrada no se 'n anirá; sigan los que vulgan los medis empleats y las amenassas proferidas, continuará. Continuará al mitj dels seus generals y del seu fiel exércit; en mitj de todas las altas dignitats de la magistratura, del clero y de l' administració, per defensar l' ordre y de la societat amenassadas. Digan y fassan lo que vulgan, elegeixin demagogos, reuneixin juntas de atvocats, neguin las contribuciones, ell de una manera ó altra treurá 'ls contingents y 'ls tributs necessaris, y no se 'n anirá.»

Aixó ray: contra 'l mal de no anarse'n, hi ha 'l remey de treure'l.

CANTARELLAS.

«L' amor..... la fé..... la virtud..... la caritat..... la esperansa.....» Me 'n vaig a menjá un bossí, qu' estich que no puch dir faba.

R. C. y G.

Si fas aquets ulls mirantme, me la pagarás Agnés: te porto al passeig de Gracia y 't contracto a n' en Bidel.

Ll. F. y C.

Quant te veig nina pèl Parque ab lo teu marit aprop, ab veu baixa, per supuesto, dich:—¡Que lo ma e Peroy!

E. V.

Qu' ets hermosa, tots t' ho diuen; qu' ets molt maca, prou se veu; mes tens nena un gran defecte: ser germana de un hereu.

Z.

EPIGRAMAS

Demaná a l' Arcís un dia l' animalot del Burgés un libre que contingués reglas de la poesia.

—Ja está cumplert son intent, digué al donarli l' Arcís. Y are l' hi será precís que algú l' hi deixi 'l talent.

R. P.

Ignorant que fos cunyat del sastre un matalassé, amich mèu y molt trempat, per una casualitat ahí vespre ho vaig sabé.

Y al dí al sastre qu' es un tana, que molt poch temps fer devia, vá contestarme l pavana: —Home, desde 'l primer dia que 's vá casá ab ma germana.

P. M.

Grossas orelles l' Abella t'è per cert, y ahí 'm va di: —Si algo 'm t'è d' explicá a mí, ja m' ho dirá a cau d' orella.

Quant de prompte esclamo jo: —S' equivoca, no senyó, si vol l' hi diré a caverna, a fossó, a pou. ó a cisterna, pro a cau..... me sembla que no.

B.

—¡Ah que n' ets de cap de bou! digué la esposa a en Tomás. Y ell respongué molt al cas: —¡Oh! bé m' ho penso bé prou.

J.

CUENTOS.

Se trobava a punt de naufragar un barco, y un inglés molt tranquil s'estava menjant galletas.

—Pero quina flemma! digué un passatjer que d' assombrat no s' hi veyá.

—¿Que no sab perque 'u faig? —¿Perqué?

—Perque si naufraguém y m' haig de fé un tip d' aygua, se m' assenti bé trobant un bon cuixí.

Un pagés estava agonitzant y digué al fill: —Vés a busca 'l rector que jo m' estich morint.

Aixis ho feu lo xicot, estant a lo ménos dugas horas, truncant suauement a la rectoría.

—¿Perque no trucavas mes fort? l' hi digué 'l capellá al despertarse.

—Perque tenia por de despertarlo.

—¿Y donchs perque vens?

—Perque 'l pare m' ha dit que l' hi digués que s' estava morint y que 'l vingués a avisar tot desseguida.

Un diu brétul a un altre. L' insultat sab tirar molt bé las armas y 'l desafia.

Pero al arribar al camp de l' honor, comensa a tenirli llástima, y l' hi diu:

—Tinch la seguretat de que l' enviaré al altre barri, y 'm sab gréu; per lo tant retiri la paraula insultant que va dirigirme.

Y 'l desafiat l' hi respon:

—Jo soch un home molt formal, y quan dich una paraula no la retiro per res del mon: fet y fet, mes m' estimo retirarme jo.

Y dit y fet, llensá 'l sabre y se 'n aná a casa seva.

Predicava un capellá contra l' usura, y un que s' hi dedicava plorava eternit.

—Gracias a Déu vá dirli un amich, que aquest sermó t' ha conmogut.

—Sí amich mèu, m' ha eternit de una manera bestial, y ¿sabs perqué?

—Perqué?

—Perque aquí a la vila som cinch ó sis del mateix ofici y 'm sembla que després d'un sermó tant eloqüent, tots ells se 'n deixarán y 'm quedaré sol.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat charadas ó ondevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Quelquiseta, Angeleta, Dos estrangers y Un tronera. Las demés que no s' mencionan no 'ns serveixen, com tampoch lo que 'ns envian los ciutadans Cap al pou, Rigoletto, Roig y Matas, P. Pujol, J. G., A. Bargalló, Anton G., Un que no s' enten, R. Picolis, Churriera, P. F. y V., Pep Més, F. Sola, M. de T. y F. F., Quatre joves, Trill, Un tronera, Joan III, Hachero de Tarragona, Guard y Ola, Bermell y Sibeca y Soria.

Ciudadá Boixompifaig: Trobém poea novetat en lo pensament de la poesia.—Barrelina Vermella: No podém aprofitar més que l' idea de un repich.—Angeleta: lo nom Marcos es castellá.—Quelquiseta: Aprofitarém la mudansa y la sinonimia.—Dos estrangers: Idem lo triangul.—B. B. y R.: Hi anira 'l logogrifo numérich.—Deixèumhi ser; Vaja siguihi: també aprofitarém lo seu.—Cap y pota: Insertarém lo triangul.—Jovenet del Pallas: Nosaltres no insertém mes que poesias que piquin ó que fassan riure; massa que 'ns fa plorar en Canovas.—Miss Spetterini: Publicarém lo triangul.—Poma, Pera y Comp.: Idem lo de vosté, a més de l' anagrama.—Pinta pintas: Igual que la seva combinació numérica.—Gall inglés: Aprofitarém los qüenós.—Músich de corda: Idem lo logogrifo dels noms de dona; l' altre es castellá.—Noy de 'n broquil: La sinonimia numérica pot arreglarse.

SOLUCIONES

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- 1. LOGOGRIPO NUMÉRICH.—Puigcerdá.—Piga.—Cerdá.—Cera.—Prédica.—Pica.—Pedra.—Purga.—Puig.
2. QUADRAT DE PARULAS. T A N A A L O S N O R T A S T A
3. TRENCA-CLOSCAS.—Cobra fama y cálat a jeure.
4. SINONIMIA.—Nou.
5. XARADA 1.—Ca-pe-llá.
6. ID. 2.—Ca-na-lla.
7. ENDAVINALLA.—Clau.
8. GEROGLÍFICH-REFRÁ.—Allá hont hi ha barrets no hi entran caputzas.

Han endavinat todas 8 solucions los ciutadans Dei-

xèumhi ser y Angeleta; n' ha endavinadas 7 Músich de corda; 6, Noy de 'n Broquil y Franco-espanyol; 4, Un ratolí, Poma, Pera y C., Trençalós, I. G., Barrelina vermella y Pere Pujol; 3, D. s estrangers y B. B y R.; 2, Roig y Matas Cap al pou y Mussol Fornolench; y 1 no mes, Rigoletto.

TORTURA-CEREBRAL.

- Pep ¿vols venir?
- ¿Ahont aneu?
- A menjar a fora.
- ¿Que ja teniu lo pá?
- Ca, home ¿perqué ho dius?
- Perque com are som al devant del forn de la...
- ¿Qué?
- Buscarho; entre tú y jo ho hem dit.

TONET TARRAGONÍ.

ANAGRAMS

De tot las calderas acostuman ser; en los desafios tot se requereix. Buscarás en l' arbre lo mèu tot tercer. Y si vols la nena a qui tú pretens, de sa tot y d' ella veyas los intents. Cinch tots quatre lletras, veyám si m' entens.

UN URCELLES.

COMBINACIÓ NUMÉRICA.

Combinar los següents numeros 2, 2, 3, 3, 3, 4, 4, 5, 6, 6, 6, 7, 7, 8 y 8, en quatre columnas, de manera que sumats vertical, horizontal y diagonalment, dongan per resultat 20.

MARQUÉS DEL SOL.

TRIÁNGUL.

Primera ratlla, horizontal y diagonalment, lo que tenen tots los carruatjes; 2.ª, lo que tenen todas las cuinas; 3.ª, lo que tenen tots los vestits a la moda; 4.ª, lo que tenen tots los jochs de cartas complets; y 5.ª una lletra.

XARADA

I.

Soch hu-terça de un cassino, y quan no tinch res que fer, hi vaig juguem al hu-duas, fent passar l' estona bè.

Vé a buscarme la tercera y sortim a passejar. Lo tot d' aquesta xarada es molt fácil de trobar.

OLERNA.

II.

Hu-dos tot canta lo seu mal espanta.

MARQUÉS DEL SOL.

ENDAVINALLA.

Soch bestia tant mansa com cap ne veurás, y soch una fiera mirat pèl detrás.

DOFROSA MARNI.

GEROGLÍFICH.

+ + 00000 1

1873-1869-1415-1693-1794-1877 etc., etc.

TI

+

¿ ?

. X .

MASSIPAINA.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatre, 21 y 23

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.